

Bonpreu / Esclat: la normalitat

PERE MARTÍ I BERTRAN

Cada vegada que vaig a comprar a algun dels centres que Bonpreu / Esclat tenen arreu del territori tinc la sensació de ser en un país normal. M'explicaré: els productes estan etiquetats en català, el tiquet de comprar hi està redactat, no he trobat mai cap dependenta que no m'hagi atès en la meua llengua, sovint fan campanyes de productes de proximitat... A més, quan poso gasolina en alguna de les seves estacions de servei, la llengua en què sempre se m'adrecen les màquines («Trii el carburant», «Retiri la targeta»...) és el català. Això no vol pas dir que no ofereixin altres opcions per a les persones que no el parlen o que no l'entenen, és clar, però sempre han de ser elles les que facin o demanin el canvi de llengua, no pas jo. Potser algun lector, arribats a aquest punt, dirà que hi ha altres entitats, altres empreses que també tenen aquesta característica. No ho nego pas, però jo he de dir que em costa de trobar-ne, que totes tenen alguna cosa que fa que no tingui la sensació que tinc quan sóc a França, a Itàlia o a Espanya mateix (a l'Espanya castellanoparlant si més no). La sensació que tothom té

clar que la llengua oficial, preferent, de pertença..., digueu-ne com vulgueu, és la seva, l'oficial... Fins fa poc també em passava amb «la Caixa», però ara, no sé si des que s'ha convertit en «Caixabank», ja no és el mateix; sempre m'hi ha d'aparèixer el castellà en un moment o altre, per molt que em tinguin identificat com a client en català. Per exemple, quan utilitzo els caixers automàtics sempre se m'acomoden amb un «Retire su libreta» o «Retire su targeta». He preguntat per què passa això i no me n'han sabut, o volgut, donar raó. Jo tinc clar que és perquè la configuració general de tota aquesta maquinària és pensada per a tot l'Estat i, doncs, la llengua bàsica de pertença és la castellana, que en un moment o altre acaba sortint. També és cert que el cas de «la Caixa» no arriba ni de lluny, ni es pot comparar, als extrems d'altres empreses, que arraconen sistemàticament el català (penso en empreses de telefonia, de missatgeria ràpida, d'assegurances...). Si s'esdevé això, estic convençut que en bona part és per culpa nostra, que no reclamem de ser atesos en la nostra llengua. Per a totes aques-

tes empreses la seva idea de país no és la meua; per a Bonpreu / Esclat, sí. Per això ho agraeixo i en sóc client, i per això em vaig alegrar que ja l'any 2008 els concedissin el premi Pompeu Fabra a la projecció i difusió de la llengua catalana; i tant o més, que aquest juliol passat el president del grup fes unes declaracions demanant a l'empresariat que fos valent i apostés per la independència. Però, compte, i que quedi clar, també en sóc client perquè m'ofereixen bons productes i a uns preus competitius. Em sembla que mai no hauríem de pagar més o de conformar-nos amb productes de qualitat inferior pel sol fet de ser etiquetats en català, no caldria sinó. Per tot això, em sento satisfet i un ciutadà normal d'un país normal quan hi vaig a comprar. I, pel que sembla, no sóc pas l'únic, perquè un estudi recent (juliol 2014) de l'OCU (Organització de Consumidors i Usuaris) ha conclòs que els supermercats Bonpreu / Esclat són els més ben valorats pels consumidors. Tant de bo que serveixi d'exemple i que aviat no hàgim de premiar ni destacar actituds que en qualsevol país es consideren normals. ♦

PLAERS D'AMETLLA

Trias Galetes - Biscuits SA

Ctra. de Sils, 36
17430 Santa Coloma de Farners
Tel. 972 84 12 13
www.trias.cat